

"Όμως πάρε, Περικλίτο, και δρό τρεις ισημερινές κανινές θρημμένου Γαλλού να τυλίξωμε μερίδες, ή τὸ μπουτι καμμιὰς κότας ή καμμιὰ κουτιού σαρδέλα, λίγη Ρουσσική σαλάτα και ζυμπόν και μουρταδέλα.
"Όμως γιὰ καλό κακό πάρε, Περικλή ζευγάκι, κί ένα δίκανο τουργάκι, επειδή μ' αυτό τὸ κρύο μίς 'στού μπάλου τὰ σαλόνια να τὸ ξέρης δίγως άλλο πὸς θὰ πέσουν μπυκατσόνια.

"Έλα πάμε, μὴν ἀργῆς,
και μὴν κωλυσιεργῆς.

Πῆμα και θ' ἀκούσης μύτικα να φουστὸν σὴν κακαμούζιας, ὅμως ἀπὸ πρὶν να κόψης και δρό τρεις κορταίς βαντούζιας, να προλάβης καμμιὰ πούντα και καμμιὰ πλευρίτιδα και τριπλὴ βραγγιτίδα.

"Ερθασε κί' ὁ καρποστέρης... τὸν κειρὸ μὴ χάνωμε... πρόσμενε μες, καρποστέρη... 'στὸ μενούτο φθάνωμε.

Ἡ δυὰς τῶν λιμαδόρων 'στὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.

Φ.— Πρόσιγε, βρε Περικλίτο,
μὴ γλιστρήσης 'στὸ παρκίτο,
κί' ὡς ἀπάνω σηκωθῆ τοῦ χοροῦ τὸ παντελόνι
κί' ἢ δρό γαμπάιας σου φανούμεις 'στὸ μπάλου τὸ σαλόνι.

"Έλα κούταζε, μαρὲ,
τὸ Βασιλικὸ καρέ.

Κούταζε τί κόσμος γύρω σὴν ἐμβρόντιτος χιζέυει...
μὲ τὴν δισποικαν Ρωμάνου Βασιλῆζης κίαι χορεύει,
κί' ὁ Διάδοχος ἰδοῦ
μὲ τὴν κόρην Τσαμαδοῦ.

Μωρὲ σπῆτι, μωρὲ μπάλος!...
να κί' ὁ Δούκας ὁ μεγάλος.

Κούταζέ τον πὸς γαγκλιζέι, μὰ κρατήσου να μὴν πέρσῃ
και ζαπλώσῃ 'στὸ παρκίτο και ρεζιλευθῇ, καμμένε,
ἢ Βασιλισσα χορεύει μὲ τὸν Πιλόσιν, κί' ὁ Λεμπόσιν
μὲ χορευτάρη σὴν λαμπάδα, ποὺ δὲν ξέρω πὸς τὴν λέει.

"Εργάται κί' ὁ Θεοτόκης, Μεγαλόσταυρος βαρύς.

Π.— Πούναι, πούναι;

Φ.— Νάτος νάτος... τρέξε να τὸν συγχαρῆς,
και τὸν πῆρε τίλος πάντων ὕστερ' ἀπὸ δρό νυκτέρια,
ποὺ τὸ μούστρε τῶν πατέρων εἶχαν γίνε θεακρογιμάς.

Π.— Τὸν κούταζω, Φασουλῆ,
'στὸ γορὸ δὲν πόνει μίρος,
μὲ τὸν Βασιλῆζ' μιλεῖ
σοδάρη κί' ἰδιαιτέρως.

Ποιὸς τὸ ξέρει τί να λέει...

Φ.— Θὰ 'μιλοῦνε γιὰ τὸ κράτος.

Π.— Κούτα μίαν Ἀμερικάνια, πούναι γυναικος ἀφράτος.

Φ.— Μὴν κἀνὲς ἔτσι, Περικλή, περιδρομος, σκαμῆς...
ἰδοῦ περὸν κί' ὁ κύριος Προπούλογιμάς.

Π.— Γιὰ τὸν Σιμάπουλο μοῦ λῆς;

Φ.— Γι' αὐτὸν, βρε χασομῆρη...

"Ανάρηρος και νομέρο ποσὸς δὲν διαφέρει.

"Ἰδοῦ και τὸ κορίτσι του, γλυκὸ και ντυλικάτο.

Π.— Μὰ βλέπεις τὸν Καρπούλου, παρὰσημα γιμάτος;

Φ.— Ἀριστέρη και δεξιὰ δικαιοσύνην βρέχει.

και μόνο 'στῆς μπακαμπάιας του παρὰσημα δὲν ἔχει.

Π.— Ἀμμ' ὁ Στάης;

Φ.— Νάτος... βλέπει μ' ένα μάτι φλογερὸ...

ραίνεται πὸς 'στὸ Τσιγγὸ δὲν ἰσοδύνακε χορὸ,
ἀλλ' ἂν δειλοῦ δὲν χορεύῃ μίς 'στὴν κύλιον τὸν εὐωθὴ
ὅμως κἀνε τοὺς δασκαλοὺς και χορεύου μ' ένα ποδι.

Π.— Να! και μὴ γρηρὸ μὲ τάση... κούταζε τὴν να γιλά-
[σῃς]

Φ.— Νὰ μὲ πλῆθος Ταξιάρχικη κί' Βουδοῦρης τῆς θαλάσ-
[σῃς].

"Άλλους ἔχει 'μπρός 'στὸ στήθος, ἄλλους ἔχει 'στὸ λαϊμά...
ένας, δύο, τρεῖς και κἀτι, μὰ δὲν ἔχουν μετρημά.

Π.— Πὸς 'μπορεῖ και τοὺς σπῆκόνι!... θὰ ζηγῆσιν βαρεια...
ὅμως πρόσιγε μὴ σπῆζόν 'στῆς βιλάδης κας κεριά.

Φ.— Κί' ὁ Ρωμάνος, Περικλή. σὺ διπλωματικὸ,

νάτος μὲ τὸν Μετζιτιέ και τὸν Πορτογκλικὸ.

Π.— Μοῦ θαμπώσαιν τὰ μάτια Ταξιάρχικη και Σταυροὶ
κί' ἰποσύνης θεακροὶ.

Φ.— Ἀμμὲ βλέπεις και τὴν Κόντ, πρώτης τάξεως κομμάτι;

Π.— Νὰ και μὴ δισποικίς ἀπὸ κόκαλα γιμάτη.

Φ.— Μὴ σκούζης ἔτσι, πρόστυγε... δὲν ἔχεις διόλου τοῖπα...
τί μάτια ποὺ λιγόνονται και πόσα στήθη πάλλου!...

εἶδον ὅσατ' ἐγγύρω μου γεγυμνωμένα κί' εἶπα:

"Φαντάσου τίποτα κόκαλα τί μαχητὰς θὰ βγάλουν! "

Π.— Ἀμμ' εἶδες και τὴν Ἐτζερτον, ἰπὸσινον Ἀγγλῆζα,
και τὸν πτωχὸν προστάτριαν φιλόνηροπον;...

Φ.— Τὴν εἶδα.

Π.— Ἀμμ' εἶδες και τὴν Κρῆ και Τσίρ;... να! κί' ένα μι-
[χουλάκι]...

μὰ βλέπεις και ὁ αὐτὸ κοντὰ

κί' ἄλλα φουτάνια τροφαντὰ,

ποὺ τρώγονται, βρε Φασουλῆ, και μὲ τὸ κοκκαλάκι;

Φ.— Γιὰ κούταζε πρωτόβγαλταίς, γιὰ κούταζε πρωτόβαίς
μὲ τρούμους και λαχτάραις,

πλὴν χρὴ θαρροσῆν, βρε Περικλή, και ταχίον ἢ βραδίων

εἰδούκτων εἰς τοὺς χοροὺς τὰς περιμένει σταδιον.

Μὰ κούτα τώρα και τὴν Βέρβ, κυρὰ γλυκογελάστρα...

Π.— Τὴν εἶδα και ζεστῶθηκα, λῆς κί' ἦταν θερμάστρα.

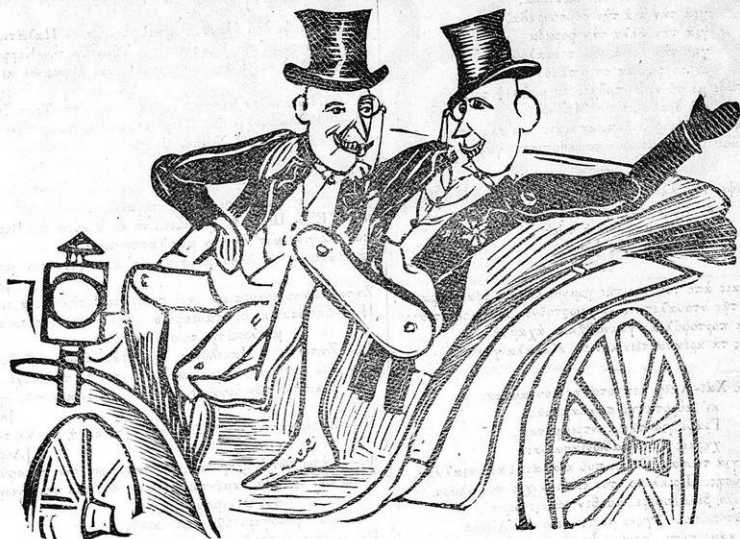
Φ.— Παρκαλοῦ, βρε Περικλή, στοὺς μπάλους πακίτρεπε-

σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία σου πρέπει θαρρῶ να ντρέπασαι. [σαι]

Π.— Ὁχ! ἐκεῖνο τὸ πουλάκι,

ποὺ χορεύει φτερωτὸ,

εἰς ἐκεῖνο τὸ χιλάκι

τό λαχαροζυμωτό.

Κύττα κόκκαλα και πλάτακι, μαύραις και ξανθαίς χωρί-
[στραίς...

Φ.—Πρόσθεε μὴ σὲ πατήσουν. Περικλέτο, σ'ἤεις χιονίστραις.

Π.—'Αμμ' δὲν βλέπει, βρὲ χαλὲ,
και τὴν ὀμορφὴν Λελή;

ἀμμ' δὲν βλέπει και τὴν Καύτα και τὴν Μπούμπου και τὴν
[Σούτς,

και πολλοὺς ἀπαλλαγέντας, ὅπου τόκοσαν παππούτας;

Φ.—'Αμμ' δὲν βλέπει. Περικλέτο, πούχεις πρόσωπο λαγού,
και τῆς κόραις τοῦ Σβολένσκου, τοῦ γενναίου Στρατηγού;

Χαίρεται κανεὶς νὰ βλέπῃ
τέτοιαις κόραις καθὼς πρέπει.

Π.—Κάνε πέρα γιὰ νὰ βλέπω...τραλαρὰ και τραλαρό...
ὁ Γεννησάρης ὁ Γιάγκος διευθύνει τὸν χορό.

Φ.—Γειά σου. Γιάγκο, μπράβο, Γιάγκο...τί διευθυντῆς τῶν
[όντι,

ἔχει τὸν 'Ιωαννῖδη και τὸν Ζακ τὸν Νεγρεπόντη.
Π.—Νὰ κι' ἕνας Πρέσβυς ποῦ περνᾷ χωρὶς νὰ βλέπῃ 'μπρός
[του.

Φ.—Κι' ὁ Δεληγιώργης φαίνεται μετὰ τῆς θυγατρὸς του.
ποῦναι 'στ' ἀλήθεια ντιστεγέ...
[του.

Π.—'Αμμ' εἶδες, βρὲ, και τὴν Κατὴν τὴν κεχαριτωμένην;
μὰ κύττα...μὴ τὴν κόρη του τὴν καλοκαίωμένην
[του.

κι' ὁ Σπύρος Λάμπρος ὁ λιγὺς 'στὴν αἰθουσαν ἐβάνη...

πᾶμε, μορὲ, νὰ κάνουμε μαζί του συντροφιά,
κι' ἴσως ποῦ λὲς διαλέξιν 'στό πόδι νὰ μᾶς κάνῃ

γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι και τὴν 'Αγιὰ Σοφίᾳ.

Φ.—Κι' ὁ Λυκουρίζος ἐρχεται μὲ Ταξιάρχης...κύττα τον...
Εἰσαγγελεύς και ὀρθήτρον μὲ πρόσωπον γλυκύτατον.

Μὰ 'δὲς και 'λίγο παρεκτὶ
τὶ Σύμβουλοι Δημοτικοί.

Π.—Νὰ! κι' ὁ Φωτίου 'πρόβαλε, μισότης ποῦ τὸν ξέρεις...
μὲ κεντητὸ 'ποκάμισο παρὼν κι' ὁ Καλλιπέρης,

ποῦ μέσα 'στό Συμβούλιον τοῦ 'κάπνισε νὰ κάνῃ
ἐκ τοῦ προχθονίου σχόλια και 'στὸν 'Αριστοφάνη.

Φ.—'Ὅμως ἐν μέσῳ τῆς χρυσῆς τοῦ Θρόνου θεραπεῖας
και 'στό μουκέτο μέσα

ἰδοῦ παρὼν, βρὲ Περικλῆ, κι' ὁ Δήμαρχος Κρωπίας,
φουστανιλεῖς μὲ φέσα.

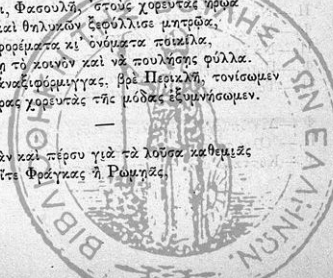
Π.—'Ὅριστε!...πῶς σοῦ φαίνεται νὰ τριγυρνᾷ 'στὴ μέση
και τοῦτος μὲ τὸ φέσι.

Μὰ σ'ἤεις πάλι. Φασουλλῆ, στοὺς χορευτὰς ἦρθα
κι' ἀρσενικὸν και θηλυκῶν ξεβύλλισε μητρώα,
[του.

κι' ἀράδειξαι φορέματα κι' ὀνόματα ποικίλα,
γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ κοινὸν και νὰ πουλήσῃ φύλλα.

Φ.—'Γι' αὐτὸ ἀναξιδρόμιγγας, βρὲ Περικλῆ, τοῖσι μὲν
και πάλιν ἀνδρας χορευτὰς τῆς μῦθας ἐβουήσωμεν.

Γράψε γράψε ἀν και πέσου γιὰ τὰ λούσα καθεμῆς
εἶτε Φορέγκας ἢ Ρωμπαῆς.

για την γόβα, την κορδέλα,
το λουλούδι, την δαντέλα,
για την μιά την σουσουράδα,
για την άλλη την φοραδά,
για την δεινα την τσιμπιλού
μὴ τὸ φόρμα το μπιλού.
για την τάδε μὴ τὸ νάκι, πούχει μὴ καλλιὰ φριζέ
καὶ διαβαζει τὸν Μπουρζι,
ποῦ τὸ γάντι της μαυρίζει μακακλιάρο καὶ σκουμπρι
καὶ γιὰ νύφη τὴν φερμάρου παραδόπιστοι γαμπροί.

Γράψε γράψε, Περικλιτό... φθάνει 'στους χορούς νὰ πάμε
κι' ἄς μὴν ἔχωμε νὰ ραίμε,
καὶ τὸν μπάλλον ἡ τιμὴ
νάκι μόνο μας φωμαί.

Τάχα πόσαις ἀπὸ τούταις τῆς γυμνόπαιταις τσακίστραις
τοῦ χοροῦ τῆς ντουκλιταίς νὰ χρωστούσι 'στῆς μοδιστραίς;
τάχα πόσα πορτοφλία γυμνωμένη ἀγγαμὰ
γιὰ νὰ 'δῆς τὰ κριατὰ τῶν καὶ τὰ κόκκαλα γυμνά;

ἽΓυμνασὶ τοῦ Χάι-Λαίφ λεπτοτάτης κουταμάρας
κι' ἀβροτάτης σκαλιμάρας.
Γράψε γιὰ τῆς παντριμπαίτης,
ἡ γράει κι' ἀρεθωνιαζομέναις,
γράψει καὶ γιὰ τούταις ὄλαις, ποῦ κιαλάρας καὶ κιαλάρο,
γιὰ ν' ἄκουσης, Περικλιτό, τὸν κακὸ ψυχρὸ σου φλάρο.
Π.—Φασουλῆ βελადοφόρη, κονδινιζαίτης βερσι,
κίττα πλάτος ὅπου 'βγῆκε μὴ τὸν νιόν τὸν Αἰδών...
ὅλων τῶρα κάμε τόπο 'στους 'δικοῦ μας ἄτασσι,
ὅλα καὶ διπλωματῖα, τριαντῶν ποῦ παίει γύνα.
Φ.—'Ἀκοῦσης, Περικλιτό, τὸν κακὸ ψυχρὸ σου φλάρο.
Π.—'Ολοι ἴθυσαν νὰ πᾶνε 'στὸ Βασιλικὸ καφεῖ. (ρῆι...
Φ.—Τῆς στρυφνῆς διπλωματίας ξετυλιγίου κουβαρίστραϊς.
Π.—Τρέιμο μήπως οἱ Μινιότρο ποῦ πατήσουν τῆς χιονι-
Φ.—Ραδιότατος μετ' ἄλλων (στραϊς.
Ραδιόσις ὁ τῶν Τρικκαίων,
γαμπρατῶν τοῦ Παραλαμένου καὶ πολλὴ πίστις τοῦ Κόντη,
ποῦ λογοῦρετε 'λιγάκι μὴ τὸν νέο Νεγρεπόντη.
Π.—Τὸν Μαθίόπουλο κυττάζω, ποῦ τὴν τῆς Ναυτικῆς...
σκέπτεται τὴν Μαρτινίκα, μὰ καὶ τὴν 'Αμερικὴ...
Π.—'Ο Καρτάλης ὁ Βολιώτης δυνατὴ φιγοῦρα κάμεν.
Π.—Ντόστια βιομηχανία τῆς Ζλατάνου τὸ φουστάνι.
Φ.—'Η μοδιστρα Κοκονίου τὸ χειρὸ φάψει, ρεμπισέρη,
καὶ τῆς 'Ετζέρταν τῆς Αἰδιός τὸ 'Λογγράρες τὸ χέρι,
Κριτικαίης καὶ Θεσσαλαίης τὸ 'κεντήσαν μὴ χαρὰ,
καὶ διν' ἄπερ, Περικλή, τὸ Παρτίο τὸν παρῶ.
Π.—Κίττα καὶ τῆς Ραλλοπούλαις,
δελαδῆ τοῦ Μιλτιάδη,
πᾶν κι' ἡ δῆλ σὰν περδιοῦλαις,
τῶρα βγαίνουσι πρῶτο βροῦδ.
Φ.—Τὴν κυρία Κώστ κυττάζω... νὰ γυναικα, Περικλιτό.
Π.—Νὰ κι' ἡ Χὰ σὰν Ἰσπανόλα... καθε μᾶτι της σιλιέτο,
Φ.—Νὰ κι' ἡ Τζέ τὸ κοριτσάκι μὴ τὰ μάτιζα τὰ γλουά.
Π.—Νὰ κι' ἡ Νιγρ, μὴ νύφη πρώτης... τρέιτε λαγωνικά.
Φ.—Ποῖον πλῆθος σταυροφόρων... τρέιτε θούριον, ὀρχήστρα.
Π.—Τοῖς κυττάζω καὶ θυμοῦμαι τὴν παλῆτ τὴν 'Οθωνι- [στρα.
Φ.—Δὶν ἄπερξω, Περικλιτό, τόσον πλῆθος ὅταν ἔζη.
Π.—'Ολοι τοῦσ' οἱ σταυροφόροι περιμύνουσι τὸ Τραπέζι.
Φ.—Κυττάζω μὴ, ποῦ τοῖς γαμπροῦς τοῖς εἶνει σὰν μα- [γνήτης.

Π.—'Εγὼ κυττῶ τὸν Κούντουρο, Πρωθυπουργὸ τῆς Κρή- [της.

Φ.—'Ἀπόψε δῆθ Πρωθυπουργὸς ἐξερίζει τὸ Παλάτι,
τὸν Κούντουρο τὸν Κρητικὸ, τὸν Τζωρτζή τὸν Κορρεάτη.

Π.—Μὰ νὰ καὶ Ρῶσοι, Φασουλῆ, καὶ Γερμανοὶ κι' Ἐγ- [γλέζοι.

Φ.—Πέρασαν τὰ μεσονύκτια καὶ πάμε 'στὸ Τραπέζι.

Π.—Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἰδιαιτέρως πᾶνε
'στὸν Βασιλεῖον τὸ Σουπι... φαντάσου τί θὰ φᾶνε.

(Ἰπὸ τῆς σάλης βγαίνουσι
καὶ 'στὸ Σουπι πηγαίνουσι.)

Φ.—'Εξὼ, Περικλή, χιονίζει... καὶ ἡ κόρη τοῦ Βορρᾶ,
ποῦ θὰ γιῆν μετ' ὀλίγου μὴ λάσπη βρωμιρὰ
νὰ βουτούνη τὰ λουστρίνια καὶ ν' ἀλλάζουσι τὴν μπογιατῖ [των...

Ζήτω τῶν νεοκυριῶνων... πῆι τὸ πρῶτο 'στὴν ὕψαις τῶν.

Π.—Ζήτωσαν κι' οἱ σταυροφόροι... ἄλλε τὴν πετιότα μαρὸν
μὴ λάρωσις τὸ σταυρὸ σου. [σου

Φ.—Ζήτω κι' ἡ Μακεδονία, τῶν γραμματῶν οἱ δαδοῦχαί,
τῶν Σταυρατῶν ἡ λίερα καὶ τὸ τρούπι το ταροῦχί,
ζήτ' ὁ κρότος τῶν ὀργάνων τῶν πνευστῶν καὶ τῶν ἔγχρ- [δων...

Π.—Ζήτω καὶ καθεῖς Φιλελλην, ζήτω κι' ἡ Βουλῆ τῶν [Λόρδων.

Φ.—Ζήτω τῶν διορισμένων, τῶν πνευμένων, τῶν προσφύγων,
ζήτω καὶ τοῦ Παραλαμένου καὶ τῶν δύο τοῦ περυγῶν,
ποῦ πόλειμος διαρραξὴ
συγαροῦτον περὶ σακρῶς.

Π.—Ζήτω τὸ σπαθὶ ποῦ τρέιζε καὶ 'στὰ μάρμαρα βροντῆ,
ζήτω κι' ἡ διπλωματία μὴ τὰ τόσα τριαντά.

Φ.—Βάλτε μέσα τὸν σαμπάνια καὶ τὴν πίνα νὰ γλεντῶ,
νὰ πουγγύρω, νὰ κτυπῶ τριαντῶ μὴ τριαντῶ.

Π.—Ζήτω τῶν ἀπαλλοτριμένων, ζήτω κι' ὅλας τῆς παρίας.
Φ.—Νὰ μὴ κόττα κοκαλιάρω, ποῦ δὲν ἔχει δέξλου κρίας.

Π.—Ἴσως νὰ μεταμυθῶθῆ μὲς 'στὴν κόττα πρὶ καιροῦ
καμμιὰ ντῆμα τοῦ χοροῦ.

Φ.—Τράβα μὴ γιὰ τὰς συμβάσεις... πᾶραν τέλος... νίκη
γιὰ καὶ μὴ παραπάνω [νίκη...
γιὰ τῆς Πόλις τὸν Σουλτάνο.

ποῦ 'δικοῦ μας εἶναι τῶρα καὶ τῆς γούνας μας μακίαι.

Π.—'Ἀρπάξτε καμμιὰ σαμπάνια, πᾶρε καὶ κανένα μπουτι,
κρύψ' εὐγενικά μὴ τρόπο καὶ σαρδέλαις τοῦ κουτσοῦ,

νὰ τὰ πάμε καὶ' εὐδαίαν 'στῆς φαμίλιας μας, τσιουρῆτη,
νὰ τὰ φᾶν νὰ μακαρισίουν τὸν χορὸ τοῦ Παλατιοῦ.

Φ.—Τόκα κι' ἄλλη, Περικλιτό, τὸ ποτήρι σου κτυπῶ...
σὰν νὰ μῆθουσα 'λιγάκι κι' ἔτσι μουρξεται νὰ πῶ

τὴν παγετὴ τὴν Ἄδριανι, ποῦ τὴν βοηθῶν 'στὴν πίστι
καὶ νιρὸ τῆς κουβαλόνη μῆς ἀπ' τοῦ Βορρᾶ τὴ βροσί.

Π.—Πίνε, βρι, καὶ μὴ λυπάσαι... καμπακνίτης ἀρειδίς-
Φ.—Πᾶμε τῶρα...
Π.—Πῶς; δὴ φύργς δίγως κοτιλλῶν νὰ 'δῆς;

Φ.—Τὸδες χιλιάς δῆθ φοραεὶ καὶ τί γίνετι καὶ τὸ ζέρις.
Π.—Καὶ θὰ φύργς τὸ λοιπὸν δίγως δέξλου ν' ἀναφέρεις
τὰ φουστάνια τῶν παρκαίτων καὶ τοῦ κόμοου τοῦ χροσοῦ;...

Φ.—Φύλαξτε τὴν βριξί σου 'στὸ χορὸ τὸ Παρνασοῦ.
Π.—'Ερωσσάκομας κι' οἱ δῆθ μας... βρεῖς ποῦ σοῦ τὴν εἶχα,
μὰ καὶ σὺ δὲν ἴπηγες 'πίσω, καὶ δὲν ἴπεις καὶ μαστιγῶ.

Φ.—'Ἀπὸ πέρου, Περικλιτό, ἄς καὶ τὴν 'φουλγάμα.
Π.—'Ο σκοπιὰς μὴ ἰπληρωθῶν... νύφου κι' ἀποραγάμα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμητοῦ μας, παραλαπια παρατῶτο,
ἀριμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν ὁρόμιον τοῦ Διδότου.